

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 28 czerwca 2017 r.

Pozwem z dnia 13 kwietnia 2016 r. (data stempla pocztowego) powód (...) Spółka akcyjna z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego W. F. kwoty 2.706 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 28 listopada 2015 r. do dnia zapłaty, kwoty 240 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwany jako pracownik Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w C. w imieniu tego podmiotu złożył zamówienie na 2-letni dostęp do programów LexPolonica (...) i Rachunkowość oraz LexPolonica Samorząd Terytorialny. Po przyjęciu w/w zamówienia i na jego podstawie powód wystawił i doręczył Gminnemu Ośrodkowi Pomocy (...) w (...) faktury VAT, płatne w terminach i kwotach w nich wskazanych. W ocenie strony powodowej, pozwany składając podpis pod dokumentem zamówienia, związał Gminny Ośrodek Pomocy (...) w C. i powoda umową licencyjną, która następnie została uznana za nieważną w sprawie toczącej się przed tutejszym Sądem o sygnaturze I C 1310/13 wobec braku stosownego umocowania pozwanego do składania oświadczeń woli w imieniu Gminnego Ośrodka Pomocy (...). W niniejszym postępowaniu powód domaga się na podstawie art. 103 § 3 k.c. naprawienia przez pozwanego szkody jak wynikała przez to, że powód zawarł wskazaną umowę nie wiedząc o braku umocowania pozwanego oraz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i opłat poniesionych przez powoda w sprawie o sygn. I C 1310/13 (pozew – k. 2-3).

Pozwany W. F. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwany przyznał, że jest zatrudniony na podstawie umowy o pracę w Gminnym Ośrodku Pomocy (...) w C. na stanowisku głównego księgowego oraz, że w dniu 31 stycznia 2012 r. złożył jako pracownik Gminnego Ośrodka Pomocy (...) zamówienie w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością. Podkreślił jednak, że działał na polecenie swojego zwierzchnika Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy (...) R. W. będąc w przeświadczeniu, że złożone zamówienie dotyczy jedynie przetestowania oferowanych produktów. Nadto, pozwany podniósł, że przedstawiciel handlowy powoda, który przyjmował zamówienie wiedział, że pozwany nie ma umocowania do zawarcia przedmiotowej umowy, a szkoda została wyrządzona z winy nieumyślnej przez pracownika przy wykonywaniu przez niego obowiązków pracowniczych i na podstawie art. 120 kodeksu pracy zobowiązany do naprawienia szkody jest wyłącznie pracodawca tj. Gminny Ośrodek Pomocy (...) w C.. Odnosząc się do żądania zwrotu kosztów poniesionych przez powoda w sprawie I C 1310/13 pozwany wskazał, że nie zasługuje ono na uwzględnienie, bowiem ich poniesienie nie było związane z działaniem pozwanego, lecz samego powoda (odpowiedź na pozew - k. 42-45).

W toku postępowania strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska w sprawie (protokół rozprawy z dnia 28 czerwca 2017 r. – k. 107).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W. F. jest zatrudniony na podstawie umowy o pracę w Gminnym Ośrodku Pomocy (...) w C. na stanowisku głównego księgowego. Do jego obowiązków pracowniczych nie należy zawieranie umów w imieniu Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w C. (okoliczności bezsporne, dowody: zeznania świadka R. W. oraz zeznania świadka D. D. w aktach I Cps 107/16).

R. W. jest Kierownikiem Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w C. (okoliczności bezsporne, dowody: zeznania świadka R. W. oraz zeznania świadka D. D. w aktach I Cps 107/16).

Na początku 2012 r. Kierownik Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w C. R. W. wyraził ustną zgodę W. F. na poszukiwanie programów komputerowych niezbędnych do wykonywania obowiązków służbowych (okoliczność bezsporna, dowody: zeznania świadka R. W. oraz zeznania świadka D. D. w aktach I Cps 107/16).

W dniu 31 stycznia 2012 r. W. F. działając jako pracownik Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w C. podpisał zamówienie na korzystanie z usługi dostępu do programów komputerowych LexPolonica (...) i Rachunkowość oraz LexPolonica Samorząd Terytorialny na rzecz Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w C. w celu przetestowania produktu (okoliczność bezsporna, dowód: zamówienie - k. 11, zeznania świadka D. D. w aktach I Cps 107/16).

W trakcie składania zamówienia poinformowano przedstawiciela handlowego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., że W. F. nie jest uprawniony do zawarcia umowy oraz, że wskazaną umowę może podpisać jedynie Kierownik Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w C. który był nieobecny we wskazanym dniu (okoliczność bezsporne, dowody: zeznania świadka D. D. w aktach I Cps 107/16).

W dniu 29 marca 2012 r. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. wystawiła na rzecz Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w C. fakturę VAT nr (...) na kwotę 1.353,00 zł za korzystanie z usług programów LexPolonica (...) i Rachunkowość (...) na 12 miesięcy oraz LexPolonica Samorząd Terytorialny O. na 12 miesięcy płatną przelewem do dnia 13 kwietnia 2013 r. (dowód: faktura VAT - k. 12).

W dniu 4 kwietnia 2012 r. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. wystawiła na rzecz Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w C. fakturę VAT nr (...) na kwotę 1.353,00 zł za korzystanie z usług programów LexPolonica (...) i Rachunkowość (...) na 12 miesięcy oraz LexPolonica Samorząd Terytorialny O. na 12 miesięcy opłaconą przelewem (dowód: faktura VAT - k. 13).

Faxem z dnia 19 marca 2012 r. kierownik Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w C. R. W. zrezygnował z zakupu programów „LexPolonica (...) i Rachunkowość oraz LexPolonica Samorząd Terytorialny Kod A02-12”. Jednocześnie odesłano powodowi dostarczony pakiet startowy (okoliczności niesporne, dowody: pismo z dnia 19 marca 2012 r.- k. 102, zeznania świadka D. D. w aktach I Cps 107/16).

W odpowiedzi na powyższe (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. poinformowała Gminny Ośrodek Pomocy (...) w C., że prawo od odstąpienia od zawartej umowy obowiązuje w ciągu 10 dni od daty podpisania formularza, oraz że wskazany termin został przekroczony, wobec czego brak jest podstaw do rezygnacji z umowy (okoliczność niesporna, dowód: pismo powoda z dnia 26 marca 2012 r.- k. 101).

Pismem z dnia 21 grudnia 2012 r. Kierownik Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w C. R. W. odmówił zapłaty kwoty 1.353 zł wskazując, że Gminny Ośrodek Pomocy (...) w C. nie logował się w systemie ani razu oraz nie podpisał żadnej umowy, zatem żądanie wskazanej kwoty jest bezpodstawne i stanowi próbę wyłudzenia środków finansowych. Jednocześnie podkreślił, że wskazany formularz zamówienia z dnia 31 stycznia 2012 r. nie może stanowić oświadczenia woli dwóch stron o zawarciu umowy, bowiem umowa miała obowiązywać od 1 kwietnia 2012 r. a oświadczenie o rezygnacji z zamówienia na 10 dni przed planowanym zakupem pozwala na odstąpienie od umowy (okoliczność bezsporna, dowód: pismo z dnia 21 grudnia 2012 r. - k.100).

Pismem z dnia 9 stycznia 2013 r. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. podtrzymała swoje stanowisko wyrażone w piśmie z dnia 26 marca 2012 r. i nie wyraziła zgody na rezygnację z programu, wskazując, że formularz zamówienia został wypełniony kompletnie przez zamawiającego oraz, że obie strony złożyły zgodne oświadczenia woli, w efekcie czego nastąpiło przyjęcie oferty i złożenie zamówienia, które stanowi podstawę wystawionej faktury (okoliczność bezsporna, dowód: pismo z dnia 9 stycznia 2013 r. - k.99).

Pismem z dnia 21 stycznia 2013 r. kierownik Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w C. R. W. odmówił zapłaty żądanej kwoty, wskazując, że zamówienie z dnia 31 stycznia 2012 r. zostało złożone i podpisane przez osobę nieupoważnioną do składania oświadczeń woli i zaciągania zobowiązań w imieniu Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w C., ponieważ jedyną taką osobą jest Kierownik Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w C. R. W. (dowód: pismo z dnia 21 stycznia 2013 r.- k.16).

Pozwem z 15 maja 2013 r. skierowanym do tut. Sądu, (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od Gminy C. na jej rzecz kwoty 1.353,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 19 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty z tytułu zawartej umowy o korzystanie z programów komputerowych oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Wyrokiem z dnia 26 czerwca 2014 r. Sąd oddalił powództwo, uznając, że nie

doszło do zawarcia umowy między stronami (okoliczności niesporne, dowody; pozew, wyrok z dnia 26 czerwca 2014 r. wraz z uzasadnieniem w aktach I C 1310/13).

W dniu 28 listopada 2014 r. nastąpiło na podstawie art. 492 § 1 pkt 1 k.s.h. połączenie (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. oraz (...) Spółki akcyjnej z siedzibą w W. poprzez przeniesienie całego majątku (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na (...) Spółki akcyjnej z siedzibą w W. (okoliczność bezsporna, dowód: odpis pełny z KRS powoda - k. 30-37)

Pismem z dnia 16 listopada 2015 r. (...) Spółka akcyjna z siedzibą w W. wezwała W. F. do zapłaty kwoty 2.706,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi w nieprzekraczalnym terminie 3 dni od dnia otrzymania wezwania na wskazany rachunek bankowy, pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego (dowód: wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania i odbioru – k. 17-19).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów z dokumentów, a także twierdzeń samych stron, niezakwestionowanych przez stronę przeciwną, które na podstawie art. 230 k.p.c. w zw. z art. 229 k.p.c. Sąd przyjął za udowodnione. Strony nie kwestionowały autentyczności powołanych powyżej dokumentów, ani ich treści. Sąd również nie miał wątpliwości co do ich wartości dowodowej, wobec czego brak było podstaw do odmówienia wiarygodności danych w nich zawartych.

Na wiarę zasługiwały zeznania świadka D. D. i R. W. w zakresie szczegółów zawarcia przedmiotowej umowy, obowiązków pracowniczych pozwanego, składania zamówienia w celu przetestowania produktu, a nie jego zakupu, wiedzy przedstawiciela powoda co do faktu, że pozwany nie ma umocowania do zawarcia umowy w imieniu Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w C.. W ocenie Sądu, zeznania świadków były wiarygodne, spójne i rzetelne oraz korespondowały z materiałem dowodowym zgromadzonych w sprawie. Również strony nie kwestionowały zeznań wskazanych świadków.

Sąd oddalił wniosek o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron, ponieważ w sprawie niniejszej nie pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód opierał swe żądanie na podstawie art. 103 § 3 k.c., domagając się od pozwanego W. F. naprawienia szkody jakiej doznał przez to, że nie wiedział o braku umocowania pozwanego do zawarcia przedmiotowej umowy.

Zgodnie z art. 103 k.c. jeżeli zawierający umowę jako pełnomocnik nie ma umocowania albo przekroczy jego zakres, ważność umowy zależy od jej potwierdzenia przez osobę, w której imieniu umowa została zawarta. Druga strona może wyznaczyć osobie, w której imieniu umowa została zawarta, odpowiedni termin do potwierdzenia umowy; staje się wolna po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu. W braku potwierdzenia ten, kto zawarł umowę w cudzym imieniu, obowiązany jest do zwrotu tego, co otrzymał od drugiej strony w wykonaniu umowy, oraz do naprawienia szkody, którą druga strona poniosła przez to, że zawarła umowę nie wiedząc o braku umocowania lub o przekroczeniu jego zakresu.

W myśl art. 3 k.p.c. obowiązek przedstawienia dowodów cięży na stronach. Zgodnie zaś z ogólną regułą rozkładu ciężaru dowodu przewidzianą w art. 6 k.c., to na powodzie spoczywa obowiązek udowodnienia zasadności i wysokości roszczenia w stosunku do pozwanego. Dopiero, gdy wykaże, że roszczenie to zarówno, co do zasady, jak i wysokości powodowi przysługuje, ciężar udowodnienia, że roszczenie to jest nienależne, bądź jego wysokość jest inna, zostaje przesunięty na pozwanego. Zdaniem Sądu przytaczanie przez stronę dowodów na okoliczność poparcia swoich twierdzeń jest jej obowiązkiem. Obowiązek ten ma charakter procesowy, co oznacza, iż nie może być on od strony wyegzekwowany, jednakże zaniechanie udowadniania swoich roszczeń może skutkować ujemnymi sankcjami nawet w postaci negatywnego dla danej strony wyniku procesu. Jeżeli materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie daje

podstawy do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych w myśl twierdzeń jednej ze stron, Sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z braku udowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów. Należy to rozumieć w ten sposób, że strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu, co do tych okoliczności na niej spoczywał (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 2012-01-18, I ACa 1320/11).

Powód nie wywiązał się z tak zakreślonego obowiązku bowiem nie wykazał aby w sprawie niniejszej zaistniały przesłanki do dochodzenia roszczenia odszkodowawczego od pozwanego. Należy mieć bowiem na względzie, że w powołanym art. 103 § 1 k.c. chodzi o osobę podającą się za pełnomocnika i od początku niemającą pełnomocnictwa albo której pełnomocnictwo było nieważne, a także o pełnomocnika, który zawarł umowę z przekroczeniem zakresu pełnomocnictwa (zob. Rudnicki Stanisław, Trzaskowski Roman, Kodeks Cywilny. Komentarz. Księga pierwsza. Część ogólna. LexisNexis 2014). Powyższa sytuacja nie zachodzi jednak w niniejszej sprawie, bowiem z zebranego materiału dowodowego, w szczególności z zeznań świadków, bezsprzecznie wynika, że pozwany W. F. jest głównym księgowym w Gminie C. i nigdy nie legitymował się pełnomocnictwem do zawierania jakichkolwiek umów w imieniu Gminy C. czy też Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w C., ani nawet nie twierdził, że takowe posiada lub że jest uprawniony do zawierania umów w imieniu wskazanej gminy czy też jej jednostki organizacyjnej. Powyższe w pełni potwierdzają zeznania świadka D. D., która zeznała, że zarówno pozwany jak i sam świadek informowali przedstawiciela strony powodowej o braku umocowania do zawarcia wskazanej umowy.

Nadto, Sąd miał na względzie, że przedstawiciel powoda nie może powoływać się, że nie wiedział, aby pozwany W. F. nie był uprawniony do składania oświadczeń woli w imieniu gminy C., skoro zasady reprezentacji jednostki samorządu terytorialnego, jaką jest gmina, w obrocie cywilnoprawnym wynikają z powszechnie obowiązujących przepisów prawa, a mianowicie ustawy o samorządzie gminnym z dnia 8 marca 1990 r. (Dz. U. z 2016 r., poz. 446, j.t). Zgodnie bowiem z treścią art. 2 ust. 2 u.s.g. gmina posiada osobowość prawną. W myśl zaś art. 38 k.c. osoba prawna działa przez swoje organy w sposób przewidziany w ustawie i w opartym na niej statucie. Natomiast, stosownie do treści art. 46 u.s.g. oświadczenie woli w imieniu gminy w zakresie zarządu mieniem składa jednoosobowo wójt albo działający na podstawie jego upoważnienia zastępca wójta samodzielnie albo wraz z inną upoważnioną przez wójta osobą. Jeżeli czynność prawna może spowodować powstanie zobowiązań pieniężnych, do jej skuteczności potrzebna jest kontrasygnata skarbnika gminy (głównego księgowego budżetu) lub osoby przez niego upoważnionej. Skarbnik gminy (główny księgowy budżetu), który odmówił kontrasygnaty, dokona jej jednak na pisemne polecenie zwierzchnika, powiadamiając o tym radę gminy oraz regionalną izbę obrachunkową. Zgodnie natomiast art. 47 ust. 1 u.s.g. kierownicy jednostek organizacyjnych gminy nieposiadających osobowości prawnej działają jednoosobowo na podstawie pełnomocnictwa udzielonego przez wójta.

W ocenie Sądu podkreślenia wymaga, że powód prowadzi działalność gospodarczą, dlatego powinny być mu znane zasady reprezentacji podmiotów w obrocie cywilnoprawnym, także tych, które nie są przedsiębiorcami w rozumieniu przepisów ustawy o działalności gospodarczej. Osoby działające w imieniu powoda winny być więc szczególnie uwrażliwione na sprawdzenie, czy reprezentant kontrahenta jest uprawniony do zawarcia umowy w jego imieniu. Zdaniem Sądu, przy uwzględnieniu profesjonalnego charakteru działalności powoda, to powód, a w szczególności osoby działające w obrocie gospodarczym w jego imieniu i na jego rzecz, winny w przypadku transakcji zawieranych z jednostkami samorządu terytorialnego znać regulacje prawne dotyczące reprezentacji takiej jednostki w obrocie gospodarczym i domagać się okazania przez przedstawiciela jednostki samorządu terytorialnego stosownych dokumentów stwierdzających umocowanie do działania w jej imieniu, gdy w czynnościach zmierzających do zawarcia umowy nie bierze udziału wójt.

W sprawie o sygnaturze I C 1310/13 Sąd uznał, że nie doszło do zawarcia wskazanej umowy. Sąd orzekający w niniejszej sprawie jest związany tym wyrokiem stosownie do treści art. 365 k.c.

Sąd miał również na względzie, że pozwany niezasadnie w niniejszej sprawie powoływał się na treść art. 120 kodeksu pracy, zgodnie z którym w razie wyrządzenia przez pracownika przy wykonywaniu przez niego obowiązków pracowniczych szkody osobie trzeciej, zobowiązany do naprawienia szkody jest wyłącznie pracodawca. Po pierwsze

podkreślenia wymaga, że do obowiązków pracowniczych W. F. nie należało ani zawieranie umów cywilnoprawnych w imieniu Gminy C., ani Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w C.. Tym samym pozwany nie mógł wyrządzić powodowi szkody przy wykonywaniu obowiązków pracowniczych. Ponadto Sąd miał na względzie, że kwestia odpowiedzialności Gminy C. została już prawomocnie przesądzona wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 26 czerwca 2014 r. wydanym w sprawie o sygnaturze I C 1310/13. Z treści zaś jego uzasadnienia wynika, że Gmina C. nie ponosi odpowiedzialności w niniejszej sprawie wobec tego, że nie doszło do skutecznego zawarcia umowy między stronami. Ponadto nie sposób również uznać, aby Gminny Ośrodek Pomocy (...) w C. ponosił samodzielną odpowiedzialność za wyrządzoną szkodę, mając na względzie, że nie ma on podmiotowości prawnej w stosunkach cywilnoprawnych, lecz działa w ramach osobowości prawnej gminy C..

Zgodnie z treścią art. 365 k.p.c. orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. W orzecznictwie i doktrynie przyjmuje się, że związanie innych sądów prawomocnym orzeczeniem dotyczy tylko samej sentencji orzeczenia, a nie ustaleń faktycznych i poglądów prawnych wyrażonych w jego uzasadnieniu (por. wyrok SN z dnia 13 marca 2008 r., III CSK 284/07, opubl. baza prawna LEX Nr 380931 oraz wyrok SN z 18 kwietnia 2013 r., II CSK 514/12, opubl. OSNC Nr 4/2014 poz. 21). Związanie treścią prawomocnego orzeczenia sądu wyraża się w tym, że inne sądy oraz inne organy państwowe, a w przypadkach przewidzianych w ustawie także inne osoby, muszą brać pod uwagę fakt istnienia oraz treść prawomocnego orzeczenia sądu. Związanie to dotyczy jednak, jak wskazano wyżej samej treści sentencji i nie obejmuje jej uzasadnienia, zawierającego wskazanie dokonanych ustaleń i ocenę prawną. Odnosi się ono bowiem do samego rezultatu postępowania, a nie przesłanek, które do niego doprowadziły (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 13 stycznia 2000 r., II CKN 655/98, LEX Nr 51062, z dnia 23 maja 2002 r., IV CKN 1073/00, LEX Nr 55501).

Na gruncie niniejszej sprawy Sąd stanął jednak na stanowisku, że zaproponowana wykładnia budzi pewne wątpliwości, zwłaszcza w sytuacji oddalenia powództwa w innej sprawie rozpoznawanej w postępowaniu cywilnym, które to rozstrzygnięcie ma wpływ na rozpoznanie innej sprawy. Z tej przyczyny, Sąd w pełni podziela stanowisko wyrażone w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2007 r., II CSK 452/06, LEX nr 274151, w którym zauważono, że dla ustalenia zakresu mocy wiążącej prawomocnego orzeczenia, czyli granic prawomocności materialnej orzeczenia (art. 365 § 1 k.p.c.) mogą mieć istotne znaczenie zawarte w uzasadnieniu orzeczenia motywy rozstrzygnięcia. Ponadto, nie należy tracić z pola widzenia, że Sąd Najwyższy w swych orzeczeniach wyraził stanowisko, zgodnie z którym prawomocność materialna orzeczeń wyraża nakaz przyjmowania, że w danej sytuacji stan prawny przedstawia się tak, jak to wynika z zawartego w orzeczeniu rozstrzygnięcia (wyrok z dnia 21 maja 2004 r., sygn. akt: V CSK 528/03, LEX nr 188496 oraz wyrok z dnia 16 maja 2013 r. IV CSK 624/12, LEX nr 1353259).

Mając na względzie powyższe, Sąd uznał, że kwestia odpowiedzialności Gminy C. została już prawomocnie przesądzona wskazanym orzeczeniem. W konsekwencji, tutejszy Sąd na podstawie art. 365 § 1 k.p.c. jest związany również pisemnymi motywami wskazanego rozstrzygnięcia w tym zakresie.

Z tej przyczyny zdaniem Sądu, nie można uznać, aby w niniejszej sprawie w oparciu o tak wskazaną podstawę pozwany wyrządził powodowi szkodę przez to, że powód zawarł umowę nie wiedząc o braku umocowania pozwanego i w rezultacie, aby pozwany czy też gmina C. ponosili odpowiedzialność z tego tytułu.

Niezasadne okazało się również żądanie strony powodowej w zakresie zwrotu kosztów procesu poniesionych w sprawie I C 1310/13 oraz kosztów postępowania apelacyjnego, albowiem pozostaje ono bez związku z niniejszym postępowaniem. Rację ma natomiast pozwany, że koszty wskazanego procesu nie mają związku z działaniem strony pozwanej, lecz są wynikiem działania powoda, który podjął błędną decyzję co do osoby pozwanego.

Konsekwentnie, niewykazanie roszczenia głównego powoduje, że także żądanie w zakresie odsetek za opóźnienie w jego spełnieniu nie zasługiwało na uwzględnienie, ponieważ bez należności głównej naliczenie odsetek jest niezasadne. Konieczność przyjęcia takiego stanowiska wynika z istoty oraz funkcji odsetek i znajduje potwierdzenie w przepisach art. 359 § 1 k.c., a zwłaszcza w art. 481 § 1 k.c. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie I ACa 300/12, LEX nr 1238206).

Mając na uwadze powyższe Sąd oddalił powództwo, o czym orzeczono w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sporu, wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. Powód, jako przegrywający sprawę, obowiązany jest zwrócić pozwanemu W. F. koszty niezbędne do celowej obrony w łącznej kwocie 1.217 zł, na które złożyły się: wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 1.200 zł, ustalone na podstawie § 2 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

Wobec powyższego, Sąd orzekł jak w wyroku.

SSR Paweł Szymański

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda.

W., 2 sierpnia 2017 r.